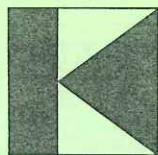

KOLPING

KOLPING zpravodaj

3/95

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky
Srpen 1995

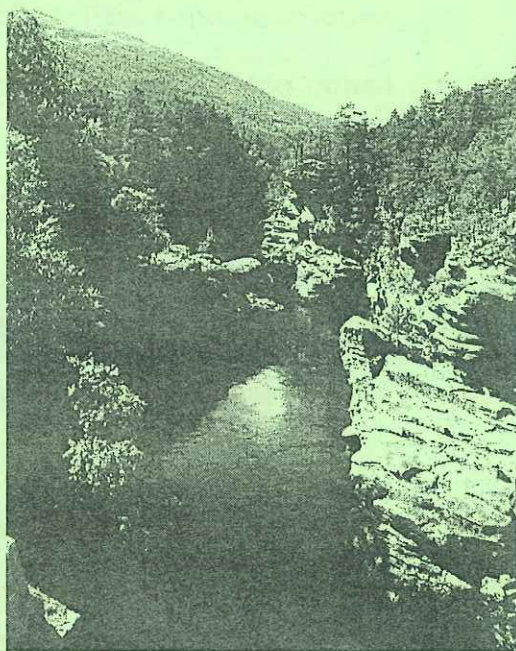
Vážení čtenáři,

dostává se Vám do rukou
prázdninové číslo Kolpingova
zpravodaje, ze kterého se
dozvíte, kde a jak trávili naši
členové své prázdniny a
dovolené.

Jistě se o prázdninách
uskutečnilo v Kolpingových
rodinách ještě mnoho dalších
věcí, o kterých jsme se však
bohužel nedozvěděli. Proto na
Vás znovu apeluji : rozdělte se s
námi všemi o své zážitky a
zkušenosti. Prostřednictvím
tohoto zpravodaje máme
možnost najít novou inspiraci,
poučit se z chyb druhých.
Informujte nás o tom co chystáte,
jaké máte problémy, požadavky
na Centrální svaz a my Vám rádi,
pokud to bude v našich silách,
pomůžeme.

Těším se na Vaše příspěvky
a další dobrou spolupráci.

Michael Kubík

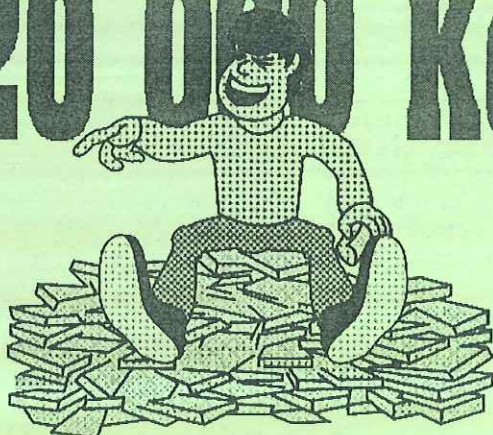
VELKÁ SOUTĚŽ PRO KOLPINGOVY RODINY

Centrální svaz Kolpingova díla České republiky vyhlašuje soutěž

"O nejzdařilejší akci Kolpingových rodin"

Každá z Kolpingových rodin bude mít možnost uspořádat od 1.září 1995 do 28.února 1996 společenskou, kulturní nebo sportovní akci, na kterou pozve zástupce všech Kolpingových rodin. Představenstvo Kolpingova díla začátkem března vyhodnotí nejzdařilejší akci a vítězná Kolpingova rodina obdrží částku 20 000 Kč pro svoji další činnost (v případě více vítězů bude tato částka rozdělena).

20 000 Kč

Kolpingova rodina Pikárec

Chtěla bych Vám představit Kolpingovu rodinu v Pikárci. Pikárec je malá vesnička nedaleko Žďáru. Lidé zde mají svépomocí postavené domy a větší nebo menší hospodářství. To je zaměstnává po celý rok. Svoji činnost zde úspěšně rozvíjí Červený kříž a hasiči.

Takže naše členská základna je dosti skromná. Jeden z našich členů je mladý chlapec, který se asi před čtyřmi roky vrátil z dětského domova, ve kterém prožil většinu svého dosavadního života. Je zbaven svéprávnosti a pobírá důchod. Žije v podmínkách, které my ostatní stěží chápeme.

Naše KR společně se starostou a ostatními občany mu pomáhá zařadit se do normálního života. Se svými starými rodiči žije v domku, který nemá kanalizaci ani betonové podlahy.

Chtěli bychom do budoucna společně s ostatními toto napravit.

Příští rok máme v plánu požádat o finanční příspěvek.

Nyní my sami usilujeme, aby si Libor nějakou tu částku sám ušetřil. Začal pracovat v místním zemědělském Družstvu. Jeden náš člen mu pomohl opravit chlívek, ve kterém nyní pěstuje býčka a prasátko.

Největší starost nám dělá, že soud zamítl žádost vrátit mu svéprávnost. Snad na toto zareaguje úřad, kam byla poslána odvolávací žádost.

Skladbu naší rodiny tvoří převážně hodně malé děti a tak starost o ně nás zaměstnává natolik, že se ještě nemůžeme plně věnovat činnosti v KR tak, jak bychom chtěli. Děkujeme Centrálnímu svazu za spolupráci a informace. Všem KR přejeme vše nejlepší.

Za KR Pikárec Marie Brožová

Šachový turnaj v Žamberku

V sobotu 29. dubna se uskutečnil šachový turnaj v Žamberku. Program turnaje byl připraven v dlouhou dobu dopředu a již koncem února jsme předali přihlášky do jednotlivých Kolpingových rodin. Uzávěrka přihlášek byla asi týden před samotným šachovým turnajem. I když se ze všech KR v České republice přihlásili jen tři zájemci, přesto nás to neodradilo a turnaj se uskutečnil.

V Žamberku máme velmi širokou základnu hráčů, takže zájemců bylo více než dost. V sobotu 29. dubna v 9.00 hodin byl turnaj oficiálně zahájen zástupci Kolpingovy rodiny Žamberk paní Burešovou a panem Janotou.

Hrálo se švýcarským systémem na sedm kol, tempo hry bylo 30 minut na partii a hráče. Vše probíhalo podle přísných pravidel pod vedením komise rozhodčích. Ti nejlepší byli oceněni hodnotnými cenami.

Vše se uskutečnilo za podpory našeho pana faráře pátera Koláře, který je sám vášnivým šachistou. Proto mu patří velké poděkování. Večer se v místním kostele sv. Václava uskutečnil velikonoční koncert, který byl krásným zakončením celé akce.

Doufáme, že příští rok se přihlásí více zájemců z ostatních Kolpingových rodin a zvažujeme také účast našich zahraničních přátel.

Za Kolpingovu rodinu Žamberk

Jiří Janota

Kolpingova rodina Žamberk a ostatní návštěvníci turnaje sledují rozhodující partie.

Tábor ve Velké Losenici

Tak jako loni tak i letos uspořádalo Kolpingovo dílo České republiky letní dětský tábor ve Velké Losenici - vesnici uprostřed malebné Českomoravské vrchoviny. V sobotu 1. července se sjelo skoro 50 dětí do Žďáru nad Sázavou, odkud jsme se společně vydali do Velké Losenice. Stejně jako loni jsme byli ubytováni v budově ZŠ a toto poněkud méně romantické prostředí jsme se snažili dětem vynahradit pestrým programem a pokud to bylo možné, tráвили jsme co nejvíce času v přírodě, kam jsme to měli vzhledem k příhodné poloze školy jen pár kroků.

Děti byly rozděleny do čtyř družin (*Bílé Paní, Siroťci, Balvani a*

Tříprstáci), z nichž každá měla vlastní znak, pokřik a o každou družinu se starali tři vedoucí. Po celou dobu tábora probíhala celotáborová hra "Boj o poklad pánů z Ronova", při které děti nejenom změřily mezi sebou své síly, schopnosti a dovednosti, ale také poznaly okolní přírodu z mnoha výletů. Vedle typických táborových akcí (koupání, táborový oheň, stezka odvahy) tu proběhly i netradiční akce (středověká olympiáda, stavba opevněných tvrzí, návštěva pana ministra Bělehrádka, jeho zajetí a následné osvobození apod.). Několikrát jsme byli v místním farním kostele na mši svaté, kde jsme

Padesátčtyř statečných chlapců a dívek, kteří se rozhodli strávit spolu čtrnáct táborových dní.

pomohli zdejšímu panu faráři zpestřit dětskou mši svatou zpěvem rytmických písní s kytarou.

Družina Tříprstáků, která vyhrála celotáborovou hru a nakonec našla i poklad, se o něj s ostatními rozdělila, takže poslední večer bylo na táboře veselo. Přičinili se o to všichni, protože každá družina měla připraven vlastní program, při kterém se myslím všichni dobře bavili a nikomu se nechtělo, třebaže bylo již pozdě, jít spát.

Druhý den 14. července ráno jsme se rozloučili s Velkou Losenicí a vydali se na cestu do Žďáru, kde již čekali nedočkaví rodiče dětí. Tím skončil náš tábor, na kterém, jak doufám, děti načerpaly dostatek sil do nového školního roku a zbyly jim jen pěkné vzpomínky.

Za vedoucí tábora Michael Kubík

Táborová porota při hodnocení soutěže o titul Miss a Myšáka.

Nástup družin v tělocvičně.

Zpráva o centrálním shromáždění ve Švýcarsku

Ve dnech 17. - 18.6.1995 se v centrálním Švýcarsku, jednom z nejstarších kantonů Uri, ve městě Altdorf, které bývalo působištěm legendárního Viléma Tella, sešli zástupci Kolpingova díla Švýcarsko na svém řádném členském shromáždění. Bývá zde zvykem, že se neřeší pouze organizační a hospodářské záležitosti centrálního svazu, ale zúčastnění se zabývají předem určeným tématem, který představuje právě aktuální sociální problém. Úkolem centrálního shromáždění je tento problém představit, ozřejmit a zaujmout k němu stanovisko, které by mělo nabýt konkrétní podoby v práci jednotlivých Kolpingových rodin.

Tímto tématem byl v letošním roce pojem "sociální zdraví" a shromáždění se mu věnovalo celý sobotní den. Podstatným uvedením do tématu byl referát pana Christiana Kisslinga, člena Biskupské konference Švýcarsko, který má všeobecnou platnost pro evropské podmínky, a proto jej v příštích číslech našeho zpravodaje uvedeme ve zkráceném znění.

Na Kolpingově díle je podstatná forma spolupráce jednotlivých členů, a my víme, že touto formou je, nebo by mělo být téměř rodinné společenství. Rodina by měla držet při sobě, což je základní podmínkou proto, aby lépe zvládala náročné úkoly, ale dobrá rodina si umí po vykonané práci také vychutnat chvíle uvolnění, dobré pohody a zábavy. Toto vše jsem velmi intenzivně pociťovala po celou dobu shromáždění. Všichni diskutující se

vyznačovali věcností a jejich příspěvky šly vždy na kořen věci, bez zbytečného patosu, ale současně vždy s úctou a respektem k ostatním členům, třeba opačného názoru. Vždy byl zřejmý prvořadý zájem o svaz a jeho dobré jméno. Především v průběhu druhého dne, kdy byly na programu organizační záležitosti svazu, včetně výměny duchovního správce (podotýkám, že nedobrovolně), což jsou záležitosti jistě citlivé, obdivovala jsem diplomatičnost, se kterou bylo celé jednání vedeno.

Sobotní večer patřil ale společně zábavě, velmi spontánní, veselé a přesto kultivované. V tomto směru bychom se mohli inspirovat a oživit naše věcná a pracovní členská shromáždění vhodnou zábavou, která přispívá k lepšímu vzájemnému poznání, sblížení členů a otupení ostří, kterým se nevyhne asi žádné větší společenství.

Nedělní mše svatá, spojená s průvodem, byla společensko duchovní událostí pro celé město, což potvrdily svou přítomností členové vlády kantonu Uri a velký počet novinářů. Měla jsem příležitost představit práci našeho svazu, stejně jako hosté z jiných zemí. Na závěr se velmi originálním způsobem představil další pořadatel centrálního shromáždění pro rok 1996. Způsobem humorným, zahrnujícím alegorické a folklórní prvky, jasně vypovídajícím o tom, jaké to bude báječné místo.

Jana Zemanová

Kolpingova rodina Kunštát

Léto, budiž pochváleno !

Takto mohly volat čtyři desítky účastníků rekreačního pobytu Kolpingovy rodiny Kunštát v Jeseníkách.

Do autobusu nasedli mladí i staří, celé rodiny s dětmi, i babičky s vnoučaty, všichni dohromady, tak jak to v každé pořádné rodině má být.

Vydali jsme se 15.července do Lázní Lipová, kde jsme strávili překrásný týden rekreační pohody. Na každý den byl připraven rozmanitý program. Navštívili jsme jeskyně Na pomezí, lanovkou jsme vyjeli na Šerák, ale dolů do Lipové šli pěšky. Další den jsme strávili ve Velkých Losinách, dále jsme si prohlédli lázně Jeseník, a rašeliniště na Rejvízu. Pamatovali jsme i na koupání, hlavně dětí. Večer jsme všichni zasedli k táboráku a při písničkách opékali vuřty.

Při našem pobytu jsme rekreovali nejen tělo, ale i duši. Společně jsme slavili mše svaté v místním kostele. Krásné večery nám připravili naši hosté, kteří nás přijeli navštívit. Byl to profesor Krátký a otec Jan Mráz. Ten se s námi zúčastnil i zájezdu do kláštera v Bílé Vodě i do Javorníka. Bylo to velké povzbuzení pro všechny.

Týden nám rychle uběhl. Ještě poslední společné snímky, rozloučení a poděkování perfektnímu personálu

Společné foto Kolpingovy rodiny Kunštát na Šeráku.

ubytovny Rychta, poslední zamávání a vydali jsme se spokojeně domů.

Díky všem, kteří společný pobyt členů kunštátské Kolpingovy rodiny připravili a organizovali. Zůstanou nám pěkné vzpomínky.

Marie Čechová, KR Kunštát

Mezinárodní setkání mládeže v Polsku 29.7. - 4.8.1995

Šest lidí z České republiky se ve dnech 31.7. - 4.8.1995 zúčastnilo Mezinárodního mládežnického setkání v Brenně nedaleko Polského Těšina.

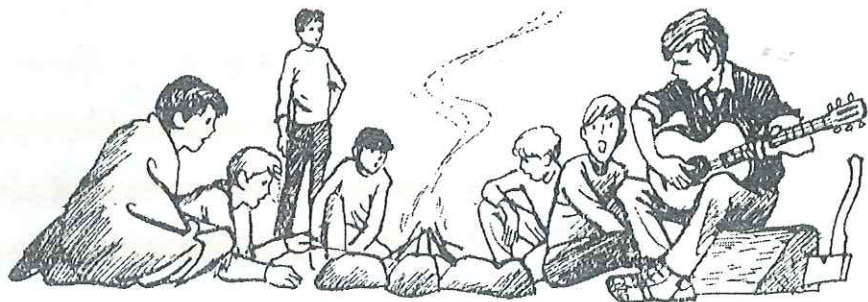
V pondělí večer jsme dorazili do malého letoviska Brenná nedaleko Polského Těšina.

Byli jsme mile přivítáni. Ubytovali jsme se v nově postavené budově alpského stylu a začali se seznamovat s novými přáteli. Přijeli dva mládežníci z Ukrajiny, asi patnáct Poláků, osm Němců a dvě milé polské sestřičky, které se staraly o kuchyň. Hlavním organizátorem byl P. Emanuel Olschar.

Ještě téhož dne večer jsme odjeli do Polského Těšina na setkání s místní mládeží. Překládali jsme z němčiny do češtiny, ruštiny a polštiny. Zpívali jsme při kytáře krásné písničky a navštívili sousední kostel, kde jsme se čtyřmi jazyky modlili Otče náš.

V úterý ráno jsme autobusem odjeli do překrásného Krakova. Autobus byl zaparkován hned pod hradem polských králů Wawelem. Prohlídka hradu se nám moc líbila, protože toto starobylé sídlo polských králů je postaveno nad řekou Vislou, je zde mnoho bran, věží, věžiček a kostelů s hrobkami králů. Po prohlídce Wawelu jsme odešli do starého města, prošli mnoho nádherných kostelů, uliček a náměstí. Plni zážitků jsme se vrátili do Brenně.

Ve středu jsme jeli na prohlídku do komplexu táborů Osvětim. Prošli jsme komplex budov tábora Auschwitz a jeli do nedaleké továrny na smrt Osvětim - Birkenau. Byli jsme zdešeni systémem, který se nazýval holocaust a zde zcela spolehlivě fungoval. Viděli jsme také celou smrti, kde zahynul páter Maxmilián Kolbe. Měli bychom se všichni modlit za to, aby se tyto hrůzy již nikdy neopakovaly.

Ve středu večer připravovala česká skupina večeří. Dostali jsme za úkol uvařit nějaké typické české jídlo. Doma jsme koupili nudle, mák a cukr. Vzali jsme si sebou i mlýnek, protože jsme věděli, že se naše české nudle s mákem jedí jen v Čechách. Mleli jsme mák asi pro 35 lidí a všichni náhodní přihlížející se divili co to bude, protože to vůbec neznali. Večeří byli všichni úplně nadšení, mnozí si zašli i pro přídavek a my jsme dostali velikou pochvalu. Všichni tvrdili, že naše nudle s mákem byly lepší, než světoznámé vepřo - knedlo - zelo.

Ve čtvrtek ráno jsme vyšli na dlouhou túru. Šli jsme krásnými lesy a sbírali borůvky. Tento den byla také poslední společná večeře a po ní rozlučkový večer. Oblékli jsme si naše překrásné krajkami zdobené žamberecké kroje a zatančili několik polek a valčíků. Potom jsme společně hráli veselé hry.

V pátek ráno jsme se s našimi přáteli rozloučili. Moc se nám setkání líbilo, budeme mít mnoho hezkých vzpomínek.

Eliška a Václav Burešovi
KR Žamberk

Kolpingova rodina Dyjákovičky Tábor Sástö 1995

Ve dnech 19. - 30. července tohoto roku pobývaly děti z Kolpingovy rodiny Dyjákovičky na táboře v Maďarsku. Tábor se nacházel v blízkosti města Gyöngyös na kopci jménem Sástö. Celý areál tábora patřil Kolpingovu dílu Maďarska. Ubytování jsme byli v chatách ve čtyř a pětilůžkových pokojích. Organizace tábora byla obdobná jako na jiných táborech. Děti byly rozděleny do družin s těmito názvy : Hopsinky, Lvíčata, Draci a Rangers. Program tábora byl ale trochu odlišný od těch předešlých. Chodili jsme na výlety, hráli jsme hry, chodili se koupat, ale protože jsme byli v cizí zemi, chtěli jsme ji co nejlépe poznat a proto jsme část našeho času věnovali tomuto tématu. Snahou našich hostitelů

bylo co nejvíce nám přiblížit dějiny a tradice maďarského národa, touhou našich dětí bylo co nejvíce využít slunečného počasí a táhlo je to k vodě. Domnívám se, že se nám vždy podařilo najít příslovečnou střední cestu, ke spokojenosti všech.

Navštívili jsme Eger, město a pevnost, která se zapsala do

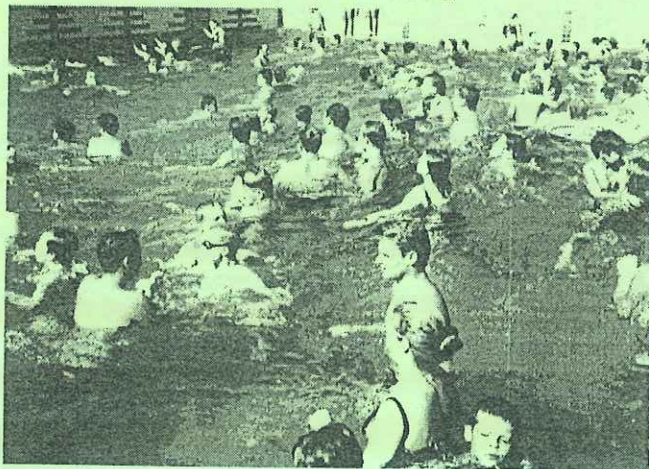

Snímek z návštěvy Budapešti.

Družstvo Rangers.

maďarských dějin bojem proti Turkům. Samozřejmě jsme zavítali do hlavního města Budapešti. Prohlédli jsme si katedrálu zasvěcenou svatému Štěpánu Uherskému, který byl prvním křesťanským panovníkem této země. Z budínského hradu jsme přehlédli celé město, zvláště pěkný byl pohled na budovu parlamentu. Odpoledne jsme se vydali do "Vidam parku" a vstoupili do světa kolotočů,

Naše nejoblíbenější koupaliště s mořskými vlnami.

houpaček, strašidelných zámek a dalších atrakcí. Největší oblibě se u dětí těšila horská dráha.

Počasí bylo skutečně po celou dobu tábora výborné, a tak přání dětí po pořádném vykoupání bylo splněno. Mohli si dokonce vybrat, v jaké vodě se chtějí koupat, jestli v obyčejné nebo termální. Na jednom koupališti byl dokonce bazén s mořskými vlnami.

Hostitelé pro nás připravili návštěvu továrny, kde se vyrábělo foukané sklo, dále jsme navštívili několik muzeí, pro děti bylo nejpřitažlivější muzeum kočárů, kde mimo kočárů byli k vidění jezdecké koně.

Nejtvrdším oříškem pro děti byla maďarská kuchyně, jednak určité kombinace pro nás byly méně obvyklé, například řízek a rýže a některá jídla jsme neznali vůbec, třeba švestkovou polévku. Zodpovědně mohu prohlásit, že něco takového jsem ještě nejedl. Hladem ale netrpěl nikdo, pouze se potvrdilo přísloví: jiný kraj, jiný mrav.

Domů jsme se vrátili spokojení a bohatší o nové zážitky.

Zapsal
Marek Hlávka,
vedoucí tábora

KR Kunštát a Centrální svaz KD ČR

Vás zvou na

SETKÁNÍ ZÁSTUPCŮ KOLPINGOVÝCH RODIN Z ČESKÉ REPUBLIKY

**které se uskuteční při příležitosti
Hrnčířského jarmarku v Kunštátě
ve dnech 23. a 24. září 1995 (sobota, neděle)**

Příjezd účastníků bude v sobotu do 9.00 hod na faru v Kunštátě (na náměstí), kde bude možnost zaparkovat auto. Dopoledne bychom strávili na Hrnčířském jarmarku. Odpoledne bychom si prohlédli nedalekou vápencovou jeskyni Blanických rytířů, vylezli na zdejší rozhlednu a večer bychom strávili u táboráku, kde bude možnost, aby účastníci představili své Kolpingovy rodiny a vystoupili s krátkým kulturním programem. Ubytování budeme ve školicím středisku nedaleko Kunštátu. V neděli po snídani a mši svaté bychom se rozloučili a odjeli domů.

Rádi bychom, aby zde v Kunštátě vznikla nová tradice takovýchto setkání, protože cítíme velkou potřebu, abychom se mezi sebou lépe poznali a byli, tak jak máme v názvu, opravdová rodina.

Přihlášky prosím zasílejte do 8.září 1995 na naši adresu :

Kolpingovo dílo ČR, U pily 5, 591 02, tel./fax: 0616/252 07